

Р Е Ш Е Н И Е

№ 13

гр. Перник, 09.02.2012г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на първи февруари през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

При секретаря И.И.***, като разгледа административно дело № 442 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

Образувано е по жалба от И.С.Г.,*** против Заповед № ДК-02-ЮЗР-485 от 26.10.2011г. на Началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол, югозападен район . Със заповедта е наредено да бъде премахнат незаконен строеж "масивна жилищна сграда", находяща се в землището на с. Долна Диканя, мах. "Калугерица", общ. Радомир от извършителя на строежа. Разпоредено е доброволно изпълнение на заповедта, а при неспазване на срока за доброволно изпълнение е предвидено принудително изпълнение.

В жалбата се поддържа, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, поради което се иска отмяната ѝ. Твърди се, че е нарушена административната процедура предхождаща издаването на атакуваната заповед. Отделно от това предмета на премахване не бил индивидуализиран и не било ясно какво представлява имота като цяло. На следващо място излага доводи, че не се изискват строителни книжа, тъй като били извършвани единствено укрепителни дейности. С оглед на изложените съображения моли за отмяна на оспорваната заповед.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Счита, че е спазена разписаната в ЗУТ административна процедура и правилно е приложен материалния закон, като крайния акт е съобразен и с целта на закона, а именно недопускане на незаконно строителство. Претендира присъждане на разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от

активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като неин адресат. Жалбата е насочена срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт, поради което следва да се разгледа по същество.

Поставеният за разглеждане правен спор касае законосъобразността на заповед № ДК-02-ЮЗР-485 от 26.10.2011г. на началника на РДНСК, Югозападен район, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ "масивна жилищна сграда", находяща се в землището на с. Долна Диканя, общ. Радомир. Строежът представлява масивна жилищна сграда с размери в план припл. 12.50м/11.0м. и с обща височина приблизително 6.65м. 0.80м. стомано бетонов цокъл, 2.75м-I етаж, 2.75м.-II етаж, 0.35м. надзид над II-ри етаж, с носеща скелетно-гредова конструкция от тухлен зид, стоманобетонни плочи над сутерен, първи и втори етаж. Строежът е в незавършен вид по време на проверката без покрив и не е захранен с електрическа енергия и вода. Разположен е на намалено отстояние от имотната граница. С оспорвания акт е разпоредено доброволно премахване на незаконния строеж, като същото е възложено на извършителя на строежа.

Заповедта е издадена след извършена съвместна проверка на място от служители на сектор Перник, при РДНСК, ЮЗР и община Радомир. Констатациите са оформени в констативни актове № Р82-11-1 от 13.05.2011г. и Р82-11-2 от 13.05.2011г., в които е онагледено фактическото положение. Според описаното в тях осъщественият строеж е извършен без разрешение за строеж и одобрени инвестиционни проекти. Съставените при извършената проверка констативни актове са залепени на строежа и са поставени на информационно табло, в сградата на община Радомир. В седмо дневния срок е постъпило възражение от жалбоподателя срещу констативните актове.

За изясняване предмета на спора по искане на жалбоподателя бе допусната съдебно техническа експертиза. От заключенията по експертизата, който съдът възприема като компетентно дадени се налага извода, че имота, в който е изграден строежа попада в картата на възстановената собственост и е извън застроителния план на селото. От допълнителната експертиза се установява, че на място съществува само един нов обект. Не е налице преустройство на стар строеж, нито укрепителни мероприятия, тъй като са излети нови основи от бетон, изградени са стоманобетонни колони и стоманобетонни плочи със ограждащи стени от тухлена зидария като самостоятелна масивна конструкция.

От показанията на разпитания по делото свидетел Б.*** се установява, че жалбоподателя е блъснал стара паянтова постройка и започнал да строи наново, като новия строеж се осъществява от около десет години.

От показанията на разпитания по делото свидетел С. *** 2007г., /когато е купил съседния имот/ в имота на жалбоподателя е имало основи с първа плоча, на отстояние около

4метра от границата между имотите. Към настоящия момент строежът е вече двуетажна постройка и отстой на по-малко от 70-80см от междата.

При така установените факти по делото от правна страна съдът намира, че жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Контролът за законосъобразност на първо място се отнася до процесуалните предпоставки за издаването на заповедта и едва след това се преценява за наличието на предпоставките визирани в чл. 225 ал.1 във връзка с чл.222, ал.1, т.10 от ЗУТ, на което правно основание е издадена заповедта, т.е. дали е налице безспорно установен незаконен строеж подлежащ на събаряне.

Съгласно чл. 222, ал. 1 от ЗУТ, контролът по строителството се осъществява от Началникът на ДНСК или упълномощено от него лице. Част от този контрол по т.10 на цитирания текст от ЗУТ е издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях. От приложената по делото заповед №-РД-13-446/01.11.2010 г. на Началника на ДНСК, е видно че на началниците на регионални структури са предоставени правомощия свързани с предотвратяване на незаконното строителство, в това число и издаване заповеди за премахването му. При условията на делегиране на правомощия, Началникът на РДНСК Югозападен район, е издал в рамките на предоставената му компетентност оспорваната заповед, имаща за предмет премахване на незаконен строеж. Той е компетентен административен орган, оправомощен по надлежния ред, поради което акта е издаден от компетентен орган.

Заповед № ДК-02-ЮЗР-485 от 26.10.2011г. на началника на РДНСК, Югозападен район, е издадена след изпълнение на процедурата по чл. 225, ал. 3 от ЗУТ. На 13.05.2011 г. е осъществена проверка на място, от служители на сектор Перник при РДНСК, ЮЗР и са съставени констативни актове, в които е обективизирано и онагледено фактическото положение на процесния строеж. Описани са и техническите му параметри. Прието е, че е извършено строителство без разрешение за строеж и строителни книжа. Началника на РДНСК, ЮЗР въз основа на констативните протоколи е приел, че е налице безспорно установен незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал.2, т. 2 от ЗУТ и е постановил премахването му.

Контролът за законосъобразност върху процесната заповед изисква преценка за наличие на предпоставките визирани в чл. 225, ал.2, т. 2 от ЗУТ, на което правно основание е издадена оспорваната заповед. Правомощията на Началника на РДНСК, в случаите на констатирано незаконно строителство са изчерпателно посочени в чл. 225 от ЗУТ. В ал. 2 на същия текст е посочено, че незаконен строеж е този, който: е изграден в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план; е извършен без одобрени инвестиционни проекти и/или без издадено строително разрешително и когато

строежа е осъществен при съществени отклонения от одобрения инвестиционен проект.

Настоящия състав приема, че наличието на обекта е установено по безспорен начин в констативните актове сложили началото на административното производство, които са и доказателство по смисъла на чл. 171, ал. 1, във вр. с чл. 170, ал. 1 от АПК. Констатациите им в съдебното производство не бяха оборени от жалбоподателя и същите като официални писмени документи имат доказателствена сила пред съда и се ценят от последния. От съдържанието им, вкл. и окомерната скица на строежа, както и от изслушаната експертиза се установява и съдът приема, че процесната сграда е вид строеж по смисъла на пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Като такъв строеж и за извършването му, съгласно нормите от ЗУТ се изискват строителни книжа – одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж, с каквито извършителят не разполага. От събраните в хода на административното производство материали, приобщени като доказателства по делото и такива ангажирани в съдебно производство се установява, че не е издавано разрешително за строеж от главния архитект на община Радомир, нито са одобрявани инвестиционни проекти. Поради това изграденото попада в хипотезата на незаконен строеж по чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, което дава основание на началника на РДНСК, ЮЗР да издаде процесната заповед за премахването му. Отделно от това жалбоподателя признава неблагоприятния за него факт, че е извършител на строителството, което обстоятелство също дава възможност на административния орган да предприеме действия точно срещу него при констатирано незаконно строителство.

Съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, строежи могат да се извършват само ако са разрешени, съгласно този закон. По смисъла на ЗУТ сградите са строежи, съгласно пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ и за всички строежи се изисква издаване на разрешение за строеж. Същите не са в изключенията на чл. 151 от ЗУТ, от което следва, че за строителството на сграда с характеристиките залегнали в констативния протокол се изисква разрешение за строеж и одобрени инвестиционни проекти. Касая се за обект, изграден без разрешение за строеж и одобрени инвестиционни проекти, изискуемо се съгласно чл. 148, ал. 1 и ал. 4 от ЗУТ, поради което същият е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ и подлежи на премахване.

От възраженията на жалбоподателя до административния орган се установява, че строително монтажните работи са извършвани след 2000г. /2009-2010г./, поради което и институтът на търпимост е неприложим в случая.

В жалбата до съда и в пледоарията по същество не се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорваната заповед. Наведат се доводи, за укрепване на съществуваща сграда, респективно се говори за ремонт, които доводи се възприемат като защитна теза и не рефлектират върху законосъобразността на оспорената заповед. Тава е така, защото по делото експерта и свидетелите Б.*** и С. установиха по

безспорен начин, че е налице напълно нов строеж, а не се касае за строително-монтажни работи по съществуващата сграда. В случая не става въпрос нито ремонт, нито за реконструкция, а за напълно нов строеж, за който са изискуеми напълно основание строителни книжа, а липсата им обуславя прилагането на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. По изложените съображения състава приема, че в случая се касае за незаконен строеж извършен без одобрени инвестиционни проекти и без разрешение за строеж – чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му и отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Не са налице основания за отмяна по реда на чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, при направено искане за присъждане за юрисконсултско възнаграждение, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на РДНСК, ЮЗР юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лева.и 10лв.по сметка на АС Перник разноски за пътни разходи на един призован свидетел.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И.С.Г.,*** против заповед № ДК-02-ЮЗР-485 от 26.10.2011 г. на Началник РДНСК,Югозападен район.
ОСЪЖДА И.С.Г.*** да заплати на РДНСК, ЮЗР разноски в размер на 150лева, както и 10лв.по сметка на АС Перник, разноски за пътни разходи на един призован свидетел.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: /п/